

знааше, чи доде е живъ мѫжъ и нищо не
ше бъде, защото го обичаше та отъ сър-
це (мѫжа си), намери мѫ причина и у-
би го. Напоконъ заиска Кама за жена.
Та са испърво отричаше, но пренудена
отъ роднините си, най сътне съизволи.
Като доде време да са венчалъ, отидо-
ха въ храма Дѣленинъ, и, по обичните
церемонии, зематъ чашата съ киното, кое-
то беше въ обичай новосопрѣжните да ис-
пиватъ. Кама била приготвила то вино,
и налъла била въ него силна отрова.
Тогисъ зема та най напредъ, и испика
споредъ обичаи на колко отъ него, а о-
станалото подава Синориксъ. Той на-
дигва и испива го до капка. Тогисъ съ
весело лице казва Кама на онесь дето
стоѧха около таъхъ: Свидетелница ми е
Богинята на тъсъ храмъ, чи азъ не бихъ
живала подиръ смъртъта на мѫжа си,
ако не бихъ чакала да си кърна за убий-
ството мѫ. Иди сега, обръща са къмъ
Синорикса и казва мѫ: Иди злобна и
проклета глако! иди и лагай на смърт-